

GRAMMATICA ROMANA FRAGMENTA

COLLEGIT RECENSUIT

HYGINUS FUNAIOLI

VOLUMEN PRIUS

MCMVII

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

ώς ἐν τῷ σημόδιουμ σήσκουας σήσκουπλα, τοῦ δὲ τέρτιουμ τὸ τρίτον, καὶ ἐστιν ἡμισυ τρίτον. τὰ δὲ 20 χίλια σηστέρτια ποιεῖ διακόσια πεντήκοντα δηνάρια ἀργυρᾶ, δέκα δὲ χρυσᾶ, ἅπερ καὶ μῆλλε νούμμως φασίν. τὸ δὲ σήσκουας σύνθετόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ση καὶ τοῦ κουμ καὶ τοῦ ἄσσος, καὶ ἐστιν ἡμισυ σὺν ἀσσαρίῳ, τουτέστιν ἐν ἡμισυ ἀσσάριον. ὅσπερ δὲ 25 ἡμέδιμνον λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἡμιέδιμνον, οὗτως καὶ οὗτοι σημόδιουμ πλεονάζοντος τοῦ σ.

Prisc. III 411, 9 [allato Varrone de l. L. 6, 169—74 pergit]
Didymus etiam ea confirmet. καὶ Δίδυμος ἐν τῷ περὶ τῆς παρὰ 'Ρωμαίοις ἀναλογίας. Ἰωνες — τοῦ σ.

4 [Ἡρόδ.] *grammaticum quendam intellexerat Lindemann*
'Ηλιόδωρος, δὲ προσδέλεις τὸ ἐν δὲ coni. Hermann, lacunam sign.
Keil 11 τοῦ ἑπτά ἐβδόμον: em. Vinetus 14 ΑΠΕΝΤΕΚΚΑΠΑ
Monac. (om. Leid.): em. LSpengel verba ἅπερ ἦν — τὸ δηρά-
ριον om., ὡς αὐτὸν — ἔσχημ. in v. 21 post ἀργυρᾶ transp. Linde-
mann 16 ECXHMATICMENYC Leid. -CNENOIC Monac.:
em. Buecheler 26 πλεονάζοντες τοσ: em. Lindemann

SELEUCUS

Seleucum Homericum non alium esse atque qui apud Tiberium versatus ab eodem capit is damnatus est (Suet. Tib. 56), satis verisimile reddiderunt Maass (de biogr. Graec. p. 33 sq.) et Bapp (Comment. Ribb. Lips. 1888 p. 262 sq.): de qua re cf. etiam Max. Mueller, de Seleuco Homericō (Gottingae 1891) p. 2 sq. idem utrum in Homericis commentariis a Didymo Chalcentero usurpatus sit necne, dubitatur (cf. Mueller p. 27 sq. et contra Susemihl, Griech. Litt. d. Alex. 2, 197 adn. 264); sed cum Messapiorum sermonis sciens deprehendatur (fr. 43 M.), quod vix post Augusteum aetatem fieri potuit, si re vera sub Seleucis auctor unus idemque latet, erat is aetate ingraescenti cum Tiberii contubernio utebatur.

EX LIBRIS ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

1 [70 Mueller]

lib. V. Σέλευκος δ' ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ 'Ελληνισμοῦ· ταῦτα παραλόγως δ' οἱ Ἀττικοὶ καὶ δασύνοντες καὶ ισπῶσι. τοῖς δὲ πρώτοις τῶν φωνητῶν κατὰ